02/01/2021

Μακαριστός Καστορίας κυρός Σεραφείμ – Ένα τρισάγιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σισανίου και Σιατίστης

«Δεσπότη μου καλότατε!

Περίμενα λίγο να καταλαγιάσει ο θόρυβος της εξοδίου ακολουθίας σου και της μετά ταύτα ταφής σου και ήρθα σήμερα στην αυλή του Επισκοπείου να σου ψάλω ένα τρισάγιο, σύμφωνα με τα παραδεδομένα. Επικοινώνησα πριν με τον επίσης θλιμμένο αλλά και βασίμως ευφραινόμενο πανάξιον υιό σου και καλόν επίσκοπό μου Αθανάσιο.
Και ήρθα.

Άδεια η αετοφωλιά και τα αετόπουλά σου ανήσυχα και λυπημένα. Λείπει η βασίλισσα της κυψέλης και ένας αμήχανος βόμβος από το μελίσσι γίνεται αισθητός στην υγρήν ατμοσφαίρα. Τα έχω ζήσει δύο φορές και τα γνωρίζω.....

Εσύ όμως τώρα αυλίζεσαι εν δόξη και χαιρεσαι τη σωτήρια άνωσή σου εκ των θλιβερών λειμώνων της παρούσης ζωής, εκεί όπου όλα, ελαφρά και αιθέρια, υγιεινά και ευφρόσυνα, φωτεινά και ευδαίμονα, καθαρά και διάφανα, φωτοπάροχα, χαροπάροχα και ζωοπάροχα, σε λούουν και σε αναπαύουν, ξαφνιασμένον ίσως,

καθότι μόλις προ ολίγου είχες αναχωρήσει εξερχόμενος από τη στένωση, τη λύπη, την εναγώνια κάθιδρη και αιμάσσουσα προσευχή, τη μέριμνα για τα παιδιά σου και το ποίμνιό σου, τον πόνο και την κατ’ άνθρωπο μοναξιά.

Οι ωδίνες του τοκετού και η απελευθέρωση!

Και έγινε η ΜΕΘ του 424 όπου έκειτο το σεμνό και ταλαιπωρημένο σώμα σου, σαν εκλεκτή λειτουργιά έτοιμη από καιρό, θαρρείς, τόπος διασταύρωσης με την ανέσπερη αυγή που σε αγκάλιασε και βυθίστηκες ανεπιστρεπτί μέσα στο άδυτο φως της.

Και από κεί μας θάλπεις και περιφρουρείς όλους. Πλέον άνετα, άκοπα, δοξολογικά, αφού στέκεις αγνάντια στο Πρόσωπο της αναφοράς της όλης βιοτής και ιερουργίας σου: το Χριστό μας.

Ιδιαίτερα δε σκέπεις την τοπική Εκκλησία της Καστοριάς όπου για 24 χρόνια στάθηκες ως το πρόσωπο ενότητας της. Η αναφορά της. Τύπος και τόπος Χριστού διά Πνεύματος Αγίου. Αγκαλιά Χριστού για κάθε αναγκεμένο. Φιλάγιος και φιλάνθρωπος.

Συναυλίζεσαι και αναστρέφεσαι πλέον μετά των μακαριστών αδελφών σου Σιατίστης Αντωνίου και Παύλου στο αιώνιο συλλείτουργο. Επίσης μετά του μακαριστού ευαίσθητου κυρού Γρηγορίου του προκατόχου σου.

Έξη μέρες πριν διασωληνωθείς μιλήσαμε στο τηλέφωνο. “Να προέχετε, να φυλάγεστε, να φυλάγεται ο δεσπότης σου”, μου είπες. Είπαμε κείνα τα ωραία ακατηγόρητα αστεία για να σε κάμω να γελάσεις. Γελούσες με όλη σου την καρδιά, χαιρόμουν και είπα πως είχες αναρρώσει πιά!! Τίποτε δεν προμήνυε την εξέλιξη των πραγμάτων. Υπέθεσα πως σε λίγες μέρες θα έβγαινες από το νοσοκομείο.

Και μια και την προτεραία της δικής σου αναχώρησης έφυγαν ο παπα Αυγουστίνος και ο γέροντάς του παπα Πανάρετος Γρηγοριάτης -θα σε υποδέχθηκαν ως Αρχιερέα και εκείνοι εκεί- θυμήθηκα την αγρυπνία-συλλείτουργο που τελέσαμε την παραμονή της εξοδίου ακολουθίας και ταφής του μακαριστού Παύλου. Βάλαμε τον παπα Αυγουστίνο να προεξάρχει και να ομιλήσει και συ χοροστατούσες μέχρι κάποια ώρα. Ασχολιόμουν όλο με κάτι διαδικαστικά, πέρα-δώθε, σαν τη σαιτα του αργαλειού. Περνάω να σε ρωτήσω κάτι σχετικό. Καθόσουν μεγαλοπρεπής στο Θρόνο του μητροπολιτικού ναού μας και ενώ σε ρωτάω κάτι μου απαντάς με σαφήνεια και αμέσως μετά μου λες πολύ αυστηρά, αλλά και με ενδιαφέρον: “έτσι να είσαι και να μένεις πάντα, ακούς”;! Το φύλαξα μέσα μου αυτό, αν και ούτε κατάλαβα τίποτε, αλλά σα να με πάγωσε ο τρόπος και στάθηκα αμήχανος λίγο.

Εύχου δεσπότη μου, τώρα που έπεσαν τα λέπια από το οπτικό της ψυχής και όλα γυμνά και τετραχηλισμένα εκτυλίσσονται ενώπιον της διαρκώς εκπλησσομένης ψυχής σου, εν φωτί και κάλλει αδιαδόχω, εύχου για όλους μας, εύχου για την πατρίδα μας που τόσο αγάπησες και έκλαψες, εύχου για τη Μακεδονία μας που σαν λιοντάρι της αγωνίστηκες ματωμένα και στερέμνια απέναντι σε κάθε πλαστογράφηση της ιστορίας της, εύχου για τον κλήρο και το λαό της απορφανισθείσης ακριτικής μητρόπολής σου και τέλος εύχου και για όλους εμάς τους περιλειπομένους. Φιλώ νοερά το χέρι σου!»

Πέμπτη, 31 Δεκεμβρίου 2020
Ἀρχιμ. Ἐφραὶμ Τριανταφυλλόπουλος, Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης
—